

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 27.4.2010
SEK(2010) 488 v konečném znění

Doporučení pro

DOPORUČENÍ RADY

ze dne 27.4.2010

o hlavních směrech hospodářské politiky členských států a Unie

Část I integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020

{KOM(2010) 193 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Evropská rada schválila dne 26. března 2010 návrh Evropské komise zahájit novou strategii pro zaměstnanost a růst, Evropa 2020¹, založenou na intenzivnější koordinaci hospodářských politik, které se zaměří na klíčové oblasti, v nichž je třeba přijmout opatření, aby se posílil evropský potenciál pro udržitelný růst a konkurenceschopnost. Evropská rada za tímto účelem souhlasila s tím, že stanoví společné hlavní cíle EU, jimiž se budou řídit opatření členských států a Unie. S ohledem na tyto cíle členské státy [stanovují] vlastní vnitrostátní cíle. V rámci plnění svých úkolů na úrovni EU bude Komise usilovat o provádění strategie, zejména prostřednictvím svých sedmi hlavních iniciativ, které oznámila ve svém sdělení Evropa 2020.

Smlouva o fungování EU stanoví, že členské státy považují své hospodářské politiky a politiku zaměstnanosti za věc společného zájmu a koordinují je v rámci Rady. Ve dvou různých článcích Smlouva stanoví, že Rada přijme návrh hlavních směrů hospodářských politik členských států (článek 121) a hlavní zásady politiky zaměstnanosti (článek 148), a upřesňuje, že zásady politiky zaměstnanosti musí být v souladu s hlavními směry hospodářských politik. S ohledem na tento právní základ jsou hlavní zásady politiky zaměstnanosti a hlavní směry hospodářských politik předkládány jako dva různé, ale vzájemně propojené, právní nástroje:

- Doporučení Rady o hlavních směrech hospodářské politiky členských států a Unie – část I integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020
- Rozhodnutí Rady o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států – část II integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020.

Tyto hlavní směry prováděné prostřednictvím výše uvedených právních nástrojů společně představují integrované hlavní směry pro provádění strategie Evropa 2020.

„Integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“ stanoví rámec pro provádění strategie Evropa 2020 a reforem na úrovni členských států. Hlavní směry jsou omezeny, pokud jde o jejich počet, a odráží závěry Evropské rady tak, aby byla zachována jejich soudržnost a jasnost. Hlavní směry jsou integrovány, aby se zajistilo, že vnitrostátní politiky a politiky na úrovni EU plně přispívají k plnění cílů strategie Evropa 2020. Pokud členské státy budou dodržovat tyto hlavní směry synchronizovaným způsobem, budou moci využít pozitivní účinky, které vyplývají z koordinovaných strukturálních reforem, a to zejména v rámci eurozóny.

Členské státy na tomto základě připraví národní programy reforem, které budou podrobně upravovat opatření, jež tyto státy přijmou v rámci nové strategie, a zejména se zaměří na úsilí v oblasti plnění vnitrostátních cílů a na opatření, která mají odstranit překážky udržitelného růstu na vnitrostátní úrovni. Evropská rada bude každoročně posuzovat celkový pokrok, jehož bylo při provádění strategie dosaženo na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni, a bude při tom vycházet ze sledování, které provádí Komise, a z činnosti v rámci Rady. Zároveň budou posuzovány makroekonomický a strukturální rozvoj, rozvoj konkurenceschopnosti a celková finanční stabilita.

¹ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

„Integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“ jsou tyto:

- Hlavní směr 1: Zajistit kvalitu a udržitelnost veřejných financí
- Hlavní směr 2: Řešit makroekonomické nerovnováhy
- Hlavní směr 3: Snižovat nerovnováhy v eurozóně
- Hlavní směr 4: Optimalizovat podporu výzkumu, vývoje a inovací, posilovat trojúhelník znalostí a uvolnit potenciál digitální ekonomiky
- Hlavní směr 5: Zefektivnit využívání zdrojů a snížit emise skleníkových plynů
- Hlavní směr 6: Zlepšit podnikatelské a spotřebitelské prostředí a zmodernizovat průmyslovou základnu
- Hlavní směr 7: Zvýšit zapojení do trhu práce a snížit strukturální nezaměstnanost
- Hlavní směr 8: Rozvíjet kvalifikovanou pracovní sílu, která bude reagovat na potřeby pracovního trhu, prosazovat kvalitu pracovních míst a celoživotní učení
- Hlavní směr 9: Zlepšit výsledky systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních a zvýšit účast na terciárním vzdělávání
- Hlavní směr 10: Podporovat sociální začlenění a boj proti chudobě

Doporučení pro

DOPORUČENÍ RADY

ze dne 27.4.2010

o hlavních směrech hospodářské politiky členských států a Unie

Část I integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 121 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

s ohledem na závěry zasedání Evropské rady,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva stanoví, že členské státy považují své hospodářské politiky za věc společného zájmu a koordinují je v rámci Rady. V souladu s ustanoveními Smlouvy Evropská unie vytvořila a provádí nástroje koordinace politiky zaměřené na rozpočtovou politiku (Pakt o stabilitě a růstu) a na makro-strukturální politiky.
- (2) Smlouva stanoví, že Rada přijme hlavní zásady zaměstnanosti a hospodářské politiky, jimiž se řídí politiky členských států.
- (3) Lisabonská strategie zahájená v roce 2000 vycházela z uvědomění si potřeby EU zvýšit svoji produktivitu a konkurenceschopnost, zároveň však posílit sociální soudržnost, s ohledem na celosvětovou konkurenci, technologické změny a stárnutí populace. Lisabonská strategie byla znovu zahájena v roce 2005 poté, co došlo k jejímu přezkumu v polovině období. Z tohoto přezkumu vyplynulo, že je třeba se více zaměřit na růst a na větší počet a vyšší kvalitu pracovních míst.
- (4) Lisabonská strategie pro růst a zaměstnanost pomohla dosáhnout konsensu, pokud jde o hlavní směřování politik EU v oblasti hospodářství a zaměstnanosti. V rámci této strategie Rada v roce 2005² přijala hlavní směry hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti a revidovala je v roce 2008³. Těchto 24 směrů představovalo základ národních programů reforem, protože stanovovalo klíčové makroekonomické a mikroekonomické reformní priority, jakož i priority reformy trhu práce v EU jako celku. Ze zkušenosti však vyplývá, že priority stanovené těmito hlavními směry nebyly dostatečně jasné a jejich vzájemné vazby mohly být silnější. To omezilo jejich dopad na tvorbu vnitrostátních politik.

² KOM(2005) 141.

³ KOM(2007) 803.

- (5) Finanční a hospodářská krize, která začala v roce 2008, měla značný dopad na pracovní místa a potenciální výsledky a vedla k zásadnímu zhoršení veřejných financí. V reakci na krizi však členskými státy napomáhá Plán evropské hospodářské obnovy⁴. Částečně prostřednictvím koordinovaných fiskálních pobídek a tím, že euro představuje záruku makroekonomické stability. Krize tedy ukázala, že koordinace hospodářské politiky EU může přinést významné výsledky, pokud se bude posilovat a účinně provádět. Krize rovněž zdůraznila vzájemnou provázanost ekonomik členských států.
- (6) Komise navrhla vytvořit pro další desetiletí novou strategii, Evropa 2020⁵, která umožní Unii vyjít z krize v silnější pozici a nasměrovat její hospodářství na dosažení inteligentnějšího a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Pět základních cílů, které jsou uvedeny v rámci příslušných hlavních směrů, představují sdílené cíle, jimiž se řídí opatření členských států a Unie. Členské státy by měly maximálně usilovat o dosažení vnitrostátních cílů a o odstranění překážek, jež brzdí růst.
- (7) Členské státy by měly v rámci komplexních „strategií ústupu“ vypracovat ambiciózní programy reforem, které by napomohly zajistit makroekonomickou stabilitu a udržitelnost veřejných financí, zlepšit konkurenceschopnost a snížit makroekonomické nerovnováhy. Dočasná opatření zavedená v reakci na krizi by měla být ukončena koordinovaně, až bude hospodářské oživení jisté. Ukončení fiskálních pobídek by mělo být prováděno a koordinováno v rámci Paktu o stabilitě a růstu.
- (8) Členské státy by měly v rámci strategie Evropa 2020 provádět reformy zaměřené na „inteligentní růst“, jehož hybnou silou jsou znalosti a inovace. Reformy by se měly zaměřit na zvyšování kvality vzdělávání, zajištění přístupu ke vzdělání pro všechny a na zlepšování výsledků výzkumu a produktivity podniků tak, aby se prosazovaly inovace a předávání znalostí v celé EU. Měly by rovněž podporovat soukromé podnikání a napomáhat přerodu kreativních myšlenek v inovativní produkty, služby a postupy, které mohou vytvářet růst, kvalitní pracovní místa, územní, ekonomickou a sociální soudržnost a které mohou účinněji reagovat na evropské a celosvětové společenské výzvy. V této souvislosti má zásadní význam maximální využívání informačních a komunikačních technologií.
- (9) Členské státy by se rovněž měly prostřednictvím svých programů reforem zaměřit na „udržitelný růst“. Udržitelný růst znamená oddělení hospodářského růstu od využívání zdrojů, vytvoření udržitelné a konkurenceschopné ekonomiky, která bude účinně využívat zdroje, spravedlivé rozdělování nákladů a výnosů a uplatnění vedoucího postavení Evropy v rámci rozvoje nových postupů a technologií, včetně ekologicky šetrných technologií. Členské státy by měly provádět reformy, které jsou zapotřebí ke snížení emisí skleníkových plynů a účinnému využívání zdrojů. Měly by rovněž zdokonalit podnikatelské prostředí, podněcovat tvorbu „zelených pracovních míst“ a modernizovat průmyslovou základnu.
- (10) Členské státy by se také měly prostřednictvím svých programů reforem zaměřit na „nevylučující růst“. Nevylučující růst představuje vytvoření soudržné společnosti, jejíž členové jsou schopni předjímat a zvládat změny, a aktivně se tak podílejí na životě

⁴ KOM(2009) 615, 19.11.2009.

⁵ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

společnosti a na fungování ekonomiky. Reformy členských států by proto měly zajistit přístup a příležitosti pro každého v průběhu života, a snížit tak chudobu a sociální vyloučení, a to prostřednictvím odstranění překážek omezujících účast na trhu práce, zejména pokud jde o ženy, starší pracovníky, mladé lidi, osoby se zdravotním postižením a legální migrující pracovníky. Reformy by rovněž měly zajistit, aby hospodářský růst měl přínos pro všechny obyvatele a pro všechny regiony. Ústředním tématem programů reforem členských států by proto mělo být zajištění účinného fungování trhu práce, a to prostřednictvím investic do úspěšných přestupů na trhu práce, rozvoje vhodných dovedností, zvyšování kvality zaměstnanosti a boje proti segmentaci, strukturální nezaměstnanosti a nečinnosti při současném zajištění odpovídající a udržitelné sociální ochrany a aktivního zapojení do snižování chudoby.

- (11) Strukturální reformy EU a členských států mohou účinně napomáhat růstu a zaměstnanosti, jestliže posilují konkurenceschopnost EU v celosvětové ekonomice, otevírají nové příležitosti pro vývozce z EU a poskytují konkurenční přístup k důležitým oblastem dovozu. Reformy by proto měly zohlednit dopady na vnější konkurenceschopnost tak, aby se posílil evropský růst a podíl na otevřených a konkurenčně spravedlivých trzích po celém světě.
- (12) Strategii Evropa 2020 musí doplňovat integrovaný soubor politik, které by členské státy měly provádět úplně a ve stejném tempu tak, aby se dosáhlo příznivých vedlejších účinků koordinovaných strukturálních reforem.
- (13) I když jsou tyto hlavní směry určeny členským státům, strategie Evropa 2020 by se měla provádět ve spolupráci se všemi vnitrostátními, regionálními i místními orgány, měla by úzce zapojovat parlamenty, jakož i sociální partnery a zástupce občanské společnosti, kteří se budou podílet na tvorbě národních programů reforem, na jejich provádění a celkové informovanosti o strategii.
- (14) Strategii Evropa 2020 doplňuje menší soubor hlavních směrů, které nahrazují původní soubor 24 směrů a zaměřují se na otázky zaměstnanosti a hlavní otázky hospodářské politiky provázaným způsobem. Hlavní směry hospodářské politiky členských států a Unie, které jsou připojeny v příloze k tomuto doporučení, jsou vnitřně propojeny s hlavními zásadami politiky zaměstnanosti uvedenými v příloze k rozhodnutí Rady [...] ze dne [...]. Dohromady tvoří „Integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“.
- (15) Tyto nové integrované hlavní směry odrážejí závěry Evropské rady. Členským státům poskytují jasné pokyny, pokud jde o definování národních programů reforem, provádění reforem s ohledem na jejich vzájemnou provázanost a v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Tyto hlavní směry budou základem pro veškerá specifická doporučení, která Rada přijímá pro konkrétní členský stát. V případě hlavních směrů hospodářských politik budou základem pro upozornění na politické úrovni, které může Komise vydat v rámci konkrétních doporučení pro určitou zemi, pokud nejsou přijata dostatečná následná opatření.
- (16) Tyto hlavní směry by se v zásadě neměly měnit až do roku 2014, aby bylo možné soustředit se na jejich provádění,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

- (1) Členské státy a případně EU by měly ve svých hospodářských politikách zohlednit hlavní směry uvedené v příloze, které jsou součástí „Integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020“.
- (2) Členské státy by měly navrhnout národní programy reforem, které budou v souladu s cíli stanovenými v „Integrovaných hlavních směrech strategie Evropa 2020“.

V Bruselu dne 27.4.2010.

*Za Radu
předseda / předsedkyně*

Příloha:
Hlavní směry hospodářské politiky členských států a Unie

Hlavní směr 1: Zajistit kvalitu a udržitelnost veřejných financí

Členské státy by měly provádět strategie rozpočtové konsolidace podle Paktu o stabilitě a růstu a především doporučení, která byla určena členskými státy v rámci postupu při nadměrném schodku a/nebo v memorandech o porozumění v případě podpory platební bilance. Členské státy by zejména měly dosahovat do doby, než budou splněny střednědobé rozpočtové cíle, takové konsolidace, která ve strukturálním vyjádření výrazně překročí referenční hodnotu 0,5 % hrubého domácího produktu (HDP) ročně. Pokud z předpokladů Komise bude i nadále vyplývat, že hospodářské oživení posiluje a stává se soběstačným, fiskální konsolidace by měla být zahájena nejpozději v roce 2011 a ve státech, kde jsou hospodářské okolnosti příznivější, i dříve.

Členské státy by při navrhování a provádění strategií rozpočtové konsolidace měly upřednostňovat daně, které neomezují růst a zaměstnanost, a jako prioritní by měly považovat výdajové položky, které posilují růst, jako je vzdělávání, dovednosti, zaměstnatelnost, výzkum, vývoj a inovace a investice do sítí, například do vysokorychlostního internetu, energetiky a dopravních propojení. Bude-li zapotřebí zvýšit daně, mělo by to být, pokud možno, prováděno spolu s opatřeními, která umožní orientaci daňových systémů na růst tím, že přesunou daňovou zátěž z pracovní síly na jiné daňové základy, například na činnosti poškozující životní prostředí. Daňové a dávkové systémy by měly přinášet pobídky, díky nimž se vyplatí pracovat.

Členské státy by měly navíc posílit vnitrostátní rozpočtové rámce, zvýšit kvalitu veřejných výdajů a zlepšit udržitelnost veřejných financí prostřednictvím trojrozměrné strategie spočívající na rychlém snížení dluhu, reformě veřejných výdajů souvisejících se stárnutím populace, jako jsou např. výdaje na zdravotní péči, a zvyšování věku reálného odchodu do důchodu, a zajistit tak, aby veřejné výdaje související se stárnutím populace byly finančně životaschopné, sociálně přiměřené a dostupné.

Hlavní směr 2: Řešit makroekonomické nerovnováhy

Členské státy by se měly vyvarovat vzniku neudržitelných makroekonomických nerovnováh, které vznikají na běžných účtech, trzích aktiv a v rozvahách domácností a podnikatelské sféry. Členské státy, které čelí velkým nerovnováhám běžných účtů, jež vyplývají z přetrvávající nedostatečné konkurenceschopnosti nebo málo omezujících daňových politik, by měly na jejich příčiny reagovat opatřeními v oblasti fiskální politiky, mezd, strukturálních reforem na trzích produktů a finančních služeb, na trzích práce, a to v souladu s hlavními zásadami zaměstnanosti, nebo v jiné příslušné oblasti politiky. Členské státy by v této souvislosti měly podporovat odpovídající rámcové podmínky pro kolektivní vyjednávání a náklady na pracovní sílu, které budou v souladu s cenovou stabilitou, tendencemi v produktivitě práce a potřebou snižovat vnější nevyváženosti. Vývoj mzdových nákladů by měl zohlednit rozdíly v dovednostech a podmínkách místních trhů práce a reagovat na velké odlišnosti hospodářského výkonu jednotlivých regionů v dané zemi.

Hlavní směr 3: Snižovat nerovnováhy v eurozóně

Členské státy eurozóny by měly považovat velké a přetrvávající rozdíly ve stavu běžných účtů a další makroekonomické nerovnováhy za záležitosti společného zájmu a, pokud je to nutné,

měly by přijmout opatření ke snižování těchto nerovnováh. Členské státy eurozóny s velkými a přetrvávajícími schodky běžných účtů, které jsou zapříčiněny přetrvávající nedostatečnou konkurenceschopností, by měly každoročně dosáhnout jejich zásadního strukturálního snížení. Cílem těchto členských států by mělo být rovněž snížení reálných nákladů na jednotku pracovní síly. Členské státy eurozóny vykazující značné přebytky běžných účtů by měly přijímat opatření, která odstraní strukturální omezení soukromé domácí poptávky. Podobně by členské státy eurozóny měly reagovat na jakékoli další makroekonomické nerovnováhy, jako jsou např. nadměrná kumulace soukromých dluhů nebo rozdíly v inflaci. Makroekonomické nerovnováhy by proto měly být pravidelně sledovány v rámci euroskupiny, která by měla navrhopvat případná nápravná opatření.

Hlavní směr 4: Optimalizovat podporu výzkumu, vývoje a inovací, posilovat trojúhelník znalostí a uvolnit potenciál digitální ekonomiky

Členské státy by měly přezkoumat národní (a regionální) systémy výzkumu, vývoje a inovací, zajistit odpovídající a účinné veřejné investice, orientovat je na vyšší růst a zároveň reagovat na zásadní společenské změny (např. na energii, účinné využívání zdrojů, změnu klimatu, sociální soudržnost, stárnutí populace, zdraví a bezpečnost). Reformy by měly posílit odbornost a inteligentní specializaci, prosazovat vědeckou integritu, podporovat spolupráci mezi univerzitami, výzkumnými institucemi a subjekty veřejného, soukromého a třetího sektoru, a to jak na vnitrostátní, tak na mezinárodní úrovni, a zajistit rozvoj infrastruktur a sítí, které umožňují šíření znalostí. Je zapotřebí zdokonalit řízení výzkumných institucí, aby se zefektivnily národní výzkumné systémy. Za tímto účelem by mělo dojít k modernizaci univerzitního výzkumu, k rozvoji infrastruktur na světové úrovni a k propagaci atraktivní profesní dráhy a mobility pracovníků ve výzkumu. Je zapotřebí upravit a zjednodušit vnitrostátní režimy financování a zadávání veřejných zakázek, aby se usnadnila přeshraniční spolupráce, předávání znalostí a vzájemná konkurence zaměřená na schopnosti.

Politiky členských států v oblasti výzkumu, vývoje a inovací by měly být stanoveny v souvislostech EU tak, aby se posílily příležitosti pro spojování veřejných a soukromých zdrojů v oblastech s přidanou hodnotou EU, využívalo synergií s financování z EU, čímž by se docílilo dostatečného rozsahu a zamezilo fragmentaci. Členské státy by měly zahrnout inovace do všech relevantních politik a prosazovat inovace v širším slova smyslu (včetně inovací netechnologické povahy). S ohledem na podporu soukromých investic do výzkumu a inovací by členské státy měly zdokonalit rámcové podmínky, zejména pokud jde o podnikatelské prostředí, konkurenční a otevřené trhy, spojit daňové pobídky a další finanční nástroje s opatřeními, která usnadňují přístup k soukromým finančním prostředkům (včetně rizikového kapitálu), posílit poptávku, zejména v oblasti ekologických inovací (hlavně prostřednictvím zadávání veřejných zakázek a norem zajišťujících interoperabilitu), podporovat trhy a právní předpisy zaměřené na inovace a poskytnout účinnou, dostupnou a efektivní ochranu práv duševního vlastnictví. Členské státy by měly v souladu s hlavními směry 8 a 9 poskytnout občanům takové vzdělání, jež je zapotřebí v oblasti inovací ve všech jejich formách, a měly by zajistit dostatečný počet absolventů v oborech přírodních věd, matematiky a technických studií. Školní osnovy by měly usilovat o podporu kreativity, inovací a soukromého podnikání.

Členské státy by měly prosazovat zavedení a využívání vysokorychlostního internetu, který je hlavním prostředkem přístupu ke znalostem a podílu na jejich tvorbě. Členské státy by měly zavádět vhodné rámcové podmínky pro rychlý rozvoj digitálního jednotného trhu, který bude nabízet široce dostupné on-line obsahy a služby. Veřejné financování, včetně nástrojů financování EU, jako jsou strukturální fondy, zemědělské fondy a fondy pro rozvoj venkova,

by se mělo zaměřit na oblasti, které nejsou dostatečně pokryty soukromými investicemi. Politiky by měly dodržovat zásadu technologické neutrality. Členské státy by měly usilovat o snižování nákladů na zavádění sítí tím, že budou koordinovat veřejné práce, podporovat využívání moderních a dostupných on-line služeb, včetně dalšího rozvoje elektronické státní správy, elektronického podpisu, elektronické totožnosti a elektronických plateb. Členské státy by měly rovněž podporovat aktivní účast na digitální společnosti, a to prostřednictvím médií a počítačové gramotnosti, a prosazovat prostředí bezpečnosti a důvěry.

Hlavní směr EU, na jehož základě členské státy stanoví vlastní národní cíle, je, že do roku 2020 by mělo být v EU investováno do výzkumu a vývoje celkem 3 % HDP. Probíhá vývoj indikátoru, který zohlední intenzitu výzkumu, vývoje a inovací.

Hlavní směr 5: Zefektivnit využívání zdrojů a snížit emise skleníkových plynů

Členské státy by měly oddělit hospodářský růst a využívání zdrojů tím, že výzvy v oblasti životního prostředí přemění na příležitosti k dosahování růstu a budou účinně využívat vlastní přírodní zdroje. Měly by provádět nezbytné strukturální reformy proto, aby měly v rámci rostoucího celosvětového omezování v oblasti uhlíku a zdrojů šanci na úspěch. Za účelem snížení emisí by členské státy měly více využívat tržní nástroje, včetně zdanění, které podpoří zelený růst a pracovní místa, vytvoří pobídky k využívání obnovitelných zdrojů energie a čistých technologií, jež jsou odolné vůči změně klimatu, a budou prosazovat úspory energie a ekologické inovace. Členské státy by měly postupně upouštět od dotací, které poškozují životní prostředí, zajistit spravedlivé přidělení nákladů a přínosů a výjimky z tohoto pravidla omezit pouze na sociálně potřebné osoby. Členské státy by měly využívat regulační, neregulační a daňové nástroje, včetně norem energetické náročnosti produktů a budov, dotace, preferenční půjčky a „zelené zadávání veřejných zakázek“, aby vytvořily pobídky pro nákladově účinné uzpůsobení výrobních a spotřebních vzorů, podporovaly recyklaci, umožnily přechod na účinné využívání zdrojů a nízkouhlíkové hospodářství a zajistily dosahování pokroku, pokud jde o snižování uhlíku v dopravě a energetice a současné maximální využití evropských synergií v této oblasti. Členské státy by měly vytvořit inteligentní, aktualizované a zcela propojené dopravní a energetické infrastruktury, využívat informační a komunikační technologie v souladu s hlavním směrem 4, zabezpečit růst produktivity, zajistit koordinované provádění projektů v oblasti infrastruktury a podporovat rozvoj otevřených, konkurenčních a trhy integrovaných sítí. Členské státy by měly zcela uvolnit prostředky z fondů EU, aby plnění těchto cílů podpořily.

Hlavní směr EU, na jehož základě členské státy stanoví vlastní národní cíle, je snížit do roku 2020 emise skleníkových plynů minimálně o 20 % oproti úrovním z roku 1990 nebo, budou-li příznivé podmínky, o 30 %⁶. Dále se má zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energie na celkové spotřebě energie, a to na 20 %, a energetická účinnost o 20 %.

Hlavní směr 6: Zlepšit podnikatelské a spotřebitelské prostředí a zmodernizovat průmyslovou základnu

⁶ Evropská rada ve svých závěrech ze dne 10.–11. prosince 2009 uvedla, že EU v rámci celosvětové komplexní dohody pro období po roce 2012 opakuje svou podmíněnou nabídku přistoupit do roku 2020 k 30% snížení oproti stavu v roce 1990, pokud se ostatní rozvinuté země zavážou ke srovnatelnému snížení emisí a rozvojové země rovněž přiměřeně přispějí podle své odpovědnosti a příslušných schopností.

Členské státy by měly zajistit, aby trhy sloužily občanům a spotřebitelům. Členské státy by měly zavést předvídatelné rámcové podmínky a zajistit náležité fungování otevřených a konkurenčních trhů s výrobky a službami, zejména prostřednictvím posilování integrace do jednotného trhu a účinného provádění a prosazování pravidel jednotného trhu a hospodářské soutěže a rozvojem nezbytné fyzické infrastruktury. Členské státy by měly i nadále zlepšovat podnikatelské prostředí tím, že zmodernizují veřejnou správu, sníží administrativní zátěž, budou rozvíjet více interoperabilní služby elektronické státní správy, budou odstraňovat daňové překážky, podporovat malé a střední podniky podle iniciativy na podporu malých a středních podniků („Small Business Act“ pro Evropu) a podle zásady „mysli nejdříve v malém“, zajistí stabilní a integrované trhy s finančními službami, usnadní přístup k financování, zlepši podmínky pro vymáhání práv duševního vlastnictví, budou podporovat internacionalizaci malých a středních podniků i soukromé podnikání. Je zapotřebí využívat zadávání veřejných zakázek k tomu, aby poskytovalo pobídky k inovacím, zejména pokud jde o malé a střední podniky, a zároveň dodržovat zásady otevřeného trhu, transparentnosti a účinné hospodářské soutěže.

Členské státy by měly podporovat moderní, diverzifikovanou, konkurenční průmyslovou základnu, která bude účinně využívat zdroje a energie, částečně tím, že usnadní veškeré potřebné restrukturalizace v souladu s předpisy EU v oblasti hospodářské soutěže a dalšími příslušnými předpisy. Členské státy by měly v této souvislosti zcela uvolnit prostředky z fondů EU. Členské státy by měly postupovat v úzké spolupráci s průmyslovými subjekty a dalšími zúčastněnými subjekty, aby se podílely na vedoucím postavení EU a konkurenceschopnosti v rámci celosvětového udržitelného rozvoje. Měly by zejména podporovat sociální odpovědnost podniků, definovat problémové oblasti a předvídat a zvládat změny.